

Norge, Sverige og USA. 5 stemte imod, medens 21, herunder Finland, undlod at stemme.

Det således ændrede udkast vedtoges herefter med 37 stemmer for, herunder Danmark, Finland, Norge, Sverige og USA. Imod stemte 17 lande, medens 38, herunder Island, undlod at stemme. Af de arabiske lande stemte Jordan imod hele resolutionen, medens de øvrige afholdt sig fra at stemme. Israel stemte imod.

7. Indere og indo-pakistanere i Den sydafrikanske Union.

(Dagsordenens punkt 70).

Det særlige politiske udvalg behandlede fra den 21.-24. marts 1961 ovennævnte spørgsmål, der for 14. gang var optaget på plenarforsamlingens dagsorden, idet Indiens og Pakistans henvendelse i sagen til Den sydafrikanske Union fortsat havde været forgæves.

Debatten formede sig ganske efter samme linier som tidligere år, og den sydafrikanske delegation var ligesom de tidligere år fraværende under spørgsmålets behandling. Afghanistan, Æthiopien, Ghana, Indonesien, Iran, Irak, Mexico, Nigeria, Philippinerne, Saudi Arabien, Tunis, Den forenede arabiske Republik, Venezuela og Jugoslavien fremsatte et til tidligere år svarende resolutionsforslag, jfr. beretningen til folketinget om 14. plenarforsamling, spalte 983. Efter forslaget skulle plenarforsamlingen tage Indiens og Pakistans tilbud om forhandlinger til efterretning og udtrykke sin beklagelse over, at Den sydafrikanske Union ikke har besvaret disse tilbud og ikke har lagt vilje for dagen til at nå frem til en løsning i overensstemmelse med FN-pagten, menneskerettighedserklæringen og plenarforsamlingens gentagne henstillinger. Endvidere blev Den sydafrikanske Unions regering gjort opmærksom på plenarforsamlingens henstillinger om samarbejde og blev indtrængende opfordret til at indlede forhandlinger med Indien og Pakistan. Endelig indeholdt forslaget en anmodning til medlemslandene om at bidrage til, at der indledes forhandlinger, og parterne blev anmodet om at aflægge beretning til plenarforsamlingen om de fremskridt, der måtte blive gjort.

Komiteen vedtog forslaget den 24. marts 1961 med 71 stemmer, herunder samtlige nordiske lande; ingen stemte imod, medens Australien, Belgien, Kina, Frankrig, Portugal og Storbritanien undlod at stemme. Canada, Finland og Holland stemte således positivt, medens de under sidste samling havde afholdt sig fra at stemme.

Resolutionsforslaget vedtoges af plenarforsamlingen den 13. april 1961 med 78 stemmer. Ingen stemte imod, medens Frankrig og Portugal undlod at stemme.

Repræsentanter fra Australien og Storbritanien udtalte i deres stemmeforklaring, at de ikke anså spørgsmålet om raceadskillelse for henhørende under en nations interne anliggender.

8. Den sydafrikanske Unions racepolitik.

(Dagsordenens punkt 72).

For FNs 15. plenarforsamling forelå 2 resolutionsudkast vedrørende racediskriminering i Den sydafrikanske Union, ét, der var fremsat af en række asiatiske stater, blandt hvilke kan nævnes Indien og Malaya, og et andet, der blev støttet af flere afrikanske stater.

Det *asiatiske* forslag vendte sig skarpt imod unionsregeringens politik, opfordrede alle stater til at overveje sådanne skridt, som måtte kunne medvirke til denne politiks opgivelse, fastholdt, at apartheidpolitikken er uforenelig med et medlemslands forpligtelser, og at den er en fare for international fred og sikkerhed. Sluttelig opfordrede forslaget unionsregeringen til at bringe sin politik i overensstemmelse med FN-pagten.

Det *afrikanske* forslag indeholdt foruden lignende bestemmelser en paragraf, der opfordrede alle lande til at overveje følgende sanktioner: afbrydelse af diplomatiske forbindelser, lukning af alle havne for skibe under sydafrikansk flag, forbud mod egne skibes anløb af sydafrikanske havne, boycott af sydafrikanske varer og stop for egen eksport til unionen samt endelig nægtelse af landing og overflyvning for sydafrikanske flyvemaskiner.

Ved afstemningen i det særlige politiske udvalg vedtoges først det *afrikanske* forslag med stemmerne 47 for og 29 imod, medens 18 afholdt sig fra at stemme. Imod